

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Bredband, postkontoret och bensinmacken viktigast för svenska småföretagare visar undersökning
- Storstadskommunerna samarbetar kring infrastrukturen landsbygdskommunerna kring grundläggande service
- Förvaltningsexperiment utan detaljerad studie av landskapets utgångsläge – forskaren Donner ser på Kajanalandsexperimentet
- ”Livet på landet är inte längre som förr” – landsbygdsprofessor Eklund under seminarium
- Förnybar energisatsning i Finland motsvarande 3 stora kärnkraftverk skall skapa 20 000 nya arbetstillfällen
- och 2 nya kärnkraftverk skall hjälpa kolkraftens avveckling, minska koldioxidutsläppen och trygga elpriset för industrin
- Läs även detta: * *Tusen finländska företag med äkta smak* * *Lappland får mest bredbandsstöd Åland minst* * *EU-miljoner söker åländska projekt* * *Förvaltningen av landsbygdens företagsstöd förenklas* * *ÖNB:s nya byaombudsman i startgröparna*

Cit: **”Det var inte lätt. Vi var tvungna att hitta på allt själva men nu är det fixat.”**
Finansminister Jyrki Katainen om tidernas största stödpaket till förnybar energi och som anser att vi har ett ansvar för kommande generationer. Katainen ansåg att han efter detta kunde gå hem till minstingen och säga att pappa har gjort ett viktigt jobb i dag (Hufvudstadsbladet 21.4).

”Tydligt behöver vi fem kärnkraftverk.”

Riksdagsledamot Ulla-Maj Wideroos som förundrar sig över regeringens förslag om två nya kärnkraftverk då man dagen innan presenterar en satsning på förnybar energi som motsvarar tre kärnkraftverk (<http://svenska.yle.fi/nyheter/artikel.php?id=184658>).

”Satsar man väldiga resurser på utbyggnaden av kärnkraft är det per automatik något annat man inte satsar på. I detta fall är det utvecklandet av teknologi för förnyelsebar energi som antagligen trängs undan av den enkla orsaken att den inte kommer att ha någon större inhemsk efterfrågan.”

Filosofie doktorn (energisystem) Rurik Holmberg från Norrköping, Sverige om att Finland är för litet för att det skulle finnas utrymme för båda efter regeringens beslut, trots vissa löften (Hufvudstadsbladet 25.4).

BREDBAND, POSTKONTORET OCH BENSINMACKEN VIKTIGAST FÖR SVENSKA SMÅFÖRETAGARE VISAR UNDERSÖKNING

En ny undersökning om lokal service som Sveriges största företagarorganisation Företagarna låtit göra, visar att bredband, postkontoret och bensinmacken är viktigast för landets småföretagare. *”Det är våra politikeres ansvar att se till att hela Sverige ska leva. Men så fort vi lämnar stadskärnan minskar den politiska viljan betydligt”*, säger Anna-Stina Nordmark Nilsson, Företagarnas vd, som anser att mackdöden är ett talande exempel. Sedan år 2006 har nästan en femtedel av landets bensinmackar försvunnit, och senast den 1 januari 2013 skall Postens 337 företagscenter runt om i Sverige ha lagts ned, en utveckling som många företagare är oroad över. Man frågar sig om Postens lokala ombud skall kunna täcka upp när företagscentren försvinner. Hela 97 procent av de 2 400 tillfrågade företagarna svarar att bredband är viktigt eller mycket viktigt för deras verksamhet på orten, medan 95 procent anser att postdistribution är viktigt eller mycket viktigt. Motsvarande siffra för bensinmackar är 80 procent, polis och rättsväsende 63 procent, skola och sjukvård 65 procent och kollektivtrafiken 59 procent. Vad gäller skillnaden mellan orter, så berör den inte god bredbandstillgång och postdistribution, för det är de två frågor man är mest ense om vikten av, vare sig man bedriver sin verksamhet i kommunens centralort eller på landsbygden. Däremot ansåg 35 procent av företagarna med verksamhet i kommunens centralort att polis/rättsväsende är mycket viktigt för deras företagande, medan enbart 18 procent av de med verksamhet på landsbygden tycker likadant. För bankkontor ger samma jämförelse siffrorna 35 procent i centralort, respektive 22 procent på landsbygd. Enligt Nordmark Nilsson domineras svenska glesbygden av småföretag, vilka är landets största arbetsgivare. För att de skall växa och bli fler, krävs rätta förutsättningar. Nu är det mera ”siste man släcker lyset”, för glesbygdsfrågan är helt bortsopad från den politiska agendan. *Uppgifterna är från Företagarnas hemsida och finns under adresserna <http://www.foretagarna.se/Aktuellt-och-opinion/Pressmeddelanden/-2010-/Samre-service-allvarligt-hot-mot-glesbygdsforetagen/respektive> <http://www.foretagarna.se/Aktuellt-och-opinion/Rapporter/-2010-/Samre-service-hotar-smaforetagen/>. Själva rapporten kan läsas i sin helhet under adressen <http://www.foretagarna.se/Global/Rapporter/2010/Samre%20service%20hotar%20smaforetagen.pdf>.*

STORSTADSKOMMUNERNA SAMARBETAR KRING INFRASTRUKTUREN LANDSBYGDSKOMMUNERNA KRING GRUNDLÄGGANDE SERVICE

Kommunerna i Sverige möter precis som de regionala aktörerna allt fler utmaningar som ingen svensk kommun ensam klarar av. Utmaningarna har med andra ord kommit att bli ”regionala”, men problemens karaktär skiljer sig ganska avsevärt åt beroende på vilken del av landet som kommunerna ligger i, vilket också påverkar möjliga lösningar. De 26 kommuner som ligger närmast Stockholms stad har alla växtverk, där inflyttningen har ställt kommunerna inför väldiga utmaningar, särskilt inom infrastrukturuområdet. Det här anser Erik Langby (m), kommunstyrelsens ordförande i Nacka kommun och ordförande i Kommunförbundet Stockholm. Man har tätare samarbete mellan sina kommuner i dag än någonsin tidigare. Det är nödvändigt, eftersom man hela tiden måste bygga nytt och samtidigt klara underhållet. Sedan har samarbetet vuxit inom en rad andra områden parallellt, t.ex. Stockholm Business Alliance. Mest pressas deras kommuner på infrastrukturuområdet, där de behöver hitta fler finansieringskällor. Kommunerna och dess invånare runt Stockholm måste ta mer ur egen ficka än övriga kommuner i landet. I Norrbotten är situationen annorlunda, för här gör avstånden sig påmind på ett helt annat sätt än i Stockholm. Enligt Kommunförbundets direktör i Norrbotten Roger Kempainen kör man t.ex. inom modersmålsundervisningen med hjälp av distansöverbyggande teknik. Man delar på kompetensen mellan kommunerna, och en sådan här typ av lösning har man drivit ganska långt. Det är kostnadseffektivt i en

region med gles befolkning och kan användas i många sammanhang. Kempainen menar att politikerna här uppe lever under galgen. Frågan om hur man skall klara kärnverksamheterna är hela tiden närvarande, men de långsiktiga utvecklingsfrågorna, som dessutom tenderar blir ”regionala”, är inte lättare att hantera. Politikerna är hela tiden hänvisade till sina mandatperioder på fyra år, vilket uppfattas i regel som allt för kort för att den egna politiken skall kunna göra någon skillnad i de mer strukturella och avgörande frågorna, menar Kommunförbundets direktör. Europaforum Norra Sverige, liksom Norrbottenskonferensen för länets politiker och tjänstemän, anser Kempainen är två undantag där beslutsfattarna får möjlighet att prata mer öppet om framtidsfrågorna. Men någon direkt effekt av dessa möten har han däremot svårt att se ute i de kommunala verksamheterna. Tillsammans med regionerna i norra Norge och norra Finland har de på gång ett projekt där de vill skapa ett nätverk kring kommunalt ledarskap och fokusera ytterligare på att utveckla det väst-östliga samarbetet i ”Nordområdet”. Genom nätverket skulle de också vilja överbrygga glappet mellan det primärkommunala och regionala ledarskapet. *Uppgifterna är från en artikel i Gränsbrytning – Nyheter om regioner och regional utveckling i Norden (7/2010), skriven av dess chefredaktör Per Holmström.*

FÖRVALTNINGSEXPERIMENT UTAN DETALJERAD STUDIE AV LANDSKAPETS UTGÅNGSLÄGE – FORSKAREN DONNER SER PÅ KAJANALANDSEXPERIMENTET
Tyngdpunkten av Kajanalandsreformen ligger på de nya landskapliga beslutfattningsorganen: landskapsfullmäktige och landskapsstyrelsen. Kommunerna överlåter en del av sina mandat till de gemensamma nya organen. Det konstateras en aning tautologiskt, att försökets huvudmål är att prova ut landskapligt självstyre i Kajanaaland. Det verkar i själva verket såsom undersökningen och själva försöksverksamheten satts igång utan ordentlig analys av utgångsläget. Varför vill man redan på rubriknivå fördomsfullt slå fast att Kajanaaland var år 2005 stadd i en situation av ”fritt fall”, då framställningen genast efter inledningen direkt riktas på försökets inverkan på service, regionalutveckling, kommunernas och landskapets arbetsfördelning, samt medborgarnas inställning och medverkan? Man frågar sig, hur det går att planera ett förvaltningsexperiment, utan att man går in för en detaljerad studie av landskapets utmaningar, problem och slitningar? Det skulle ha varit intressant att få insyn i hur de nya beslutfattningsorganen fungerat. Man kunde t.ex. genom att använda case-metodik lätt ha beskrivit hur beredning av beslutfattningen fungerat, hur jävighet och demokratisk påverkan kommit till uttryck. I en fritt formulerad ”begrundning” ställer sig forskarna dock kritiska till de nya organens ändamålsenlighet. Man påpekar snällt i sin utvärdering att *”beträffande regionalutvecklingsarbetet ter sig landskapsfullmäktigeorganet inte som bästa möjliga system”*. Detta demokratiskt valda organ lämpar sig bäst för att skapa smidiga kompromisser. Hur är det då ställt med grundvalarna för deras arbete? Det verkar som om besluten fattas utan tillräcklig sakkunskap och framför allt utan en solid forsknings- och utvecklingsverksamhet. Undersökningen presenterar statistik över Finlands forsknings- och utvecklingsmedel år 2008. Där kommer Kajanaaland in på sista plats inom Fastlandsfinland, med landskapet Åland som jumbo. Ett graverande fel i uppläggningsen av försöksverksamheten, då en pilot eller ett experiment utan intensiva forsknings- och utvecklingsinsatser ter sig som ganska meningslös. Näringslivets utvecklings- och forskningsarbete genomförs av kommunerna och deras samarbetsorgan Kainuun Etu (KE). Men trots att många av de viktigaste utvecklingspolitiska avgörandena görs tillsammans med det landskapligt upplagda KE, analyseras KE:s verksamhet inte alls i denna rapport. Däremot beskriver man ett verkligt intressant kommunalt försök i Paltamo, där man eftersträvar 100 procent sysselsättningsnivå. Det verkar som om forskarna och försöksverksamhetens utvecklare inte velat analysera informationssamhällets roll i den

pågående samhällsutvecklingen, t.ex. termerna ”tietoyhteiskunta” (informationsamhälle) och ”tietoliikenne” (dataöverföring) återfinns inte i landskapsexperimentets begreppsapparat. Det är ganska märkligt mot den bakgrunden att landskapsmyndigheterna faktiskt helst skulle vilja undvika användning av termen ”inbesparing” och hellre rikta uppmärksamheten på tygling av ”kostnadstillväxten”. Det är inom sjuk- och åldrvården där dessa inbesparingar kunde vara markanta. Det står klart att glesbygdens byar kunde dra fördel av I-samhällets tjänster, i ett läge där tjänsterna är undermåliga eller saknas helt. Tyvärr saknas också på detta område, det intensiva utvecklings- och försöksarbete som skulle behövas för att åldrvårds- och sjukvården snabbt kunde dra fördel av de snabba dataförbindelserna i det skede då de byggts. *Forskaren Philip Donners hela text om arbetets grundvalar i förvaltningsförsöket i Kajanalund återfinns inom kort på hans www-sida under <http://www.znak.fi/user/pdonner/>.*

”LIVET PÅ LANDET ÄR INTE LÄNGRE SOM FÖRR” – LANDSBYGDSPROFESSOR EKLUND UNDER SEMINARIUM

Professorn i rural forskning vid Åbo Akademi Erland Eklund konstaterade under ett seminarium om landsbygdens framtid i Nedervetil 24.4, att livet på landet inte längre är som förr, varken i Finland eller någon annanstans. *”Jordbruken minskar och koncentreras till större och färre enheter. Pälsnäringen tynar bort. Det betyder att arbetstillfällena måste hittas på annat håll”*, sade Eklund, som talade under rubriken *Landsbygdens framtid*. Men som stadsnära landsbygd har Nedervetil (närheten till Karleby) möjligheter som verkligt gles glesbygd saknar. Den mest dynamiska delen av Finland är den stadsnära landsbygden, alltså orter som ligger på en timmes pendlingsavstånd från städer. I sådan här landsbygd har befolkningen ökat. *”Den nya landsbygdens dilemma är vilka nya näringar man ska satsa på. Kan man göra det inom jordbruket eller genom att satsa på helt andra saker?”*, frågade sig Eklund, som personligen tror att landsbygdens framtid ligger i att satsa på andra saker. Det gäller att hitta nya aktiviteter och fråga sig vad stadsborna vill ha. Djur som exempelvis hästar är värda att satsa på, eller kanske gourmetmat. En sak som Österbotten varit dålig på, är att serva turister – man utgör en vit fläck i Finlands turisthistoria. En viktig sak att utveckla turismen, är t.ex. genom olika besöksnäringar. Skulle storindustrin ännu gå åt pipan, är det skäl att tänka på var man hittar alternativa arbetsplatser. Förutom Eklund talade även byaombudet på Aktion Österbotten rf Katarina Westerlund om *Byaprojekt i Österbotten*. Framtidsseminariet, som ordnades av Nedervetil hembygdsförening och samlade knappt 20 personer, var det egentliga startskottet till Leader-projektet *Byautveckling med gemensamma krafter*. *Uppgifterna är ur en artikel, skriven av Zikiti Klemets, i Österbottens Tidning (25.4).*

FÖRNYBAR ENERGISATSNING I FINLAND MOTSVARANDE 3 STORA KÄRNKRAFTVERK SKALL SKAPA 20 000 NYA ARBETSTILLFÄLLEN

Regeringen enades 20.4 om tidernas största stödpaket till förnybar energi. På tio år byggs den förnybara energin ut så att den motsvarar tre stora kärnkraftverk, vilket behövs för att nå EU:s klimatmål på 38 procent förnybart år 2020, ett oändligt viktigt beslut enligt statsminister Matti Vanhanen. Regeringen har tagit god tid på sig för att försäkra sig om att metoderna inte får oönskade sidoeffekter. Paketet beräknas kosta per år 327 miljoner euro plus omkring 100 miljoner i investeringsstöd. Med den summan skall Finland producera 38 terawattimmar förnybar energi, vilket är mer än dubbelt så mycket som huvudstadsregionen förbrukar. Satsningarna skall ge 20 000 nya arbetstillfällen. Finansminister Jyrki Katainen betonar det historiska – Finland är först ut med ett sådant här paket, medan kultur- och idrottsminister Stefan Wallin kallar det för en energipolitisk revolution. Man kan inte slingra sig ur den för EU-kraven är bindande. Stödpaketet kommer att minska Finlands beroende av olja, stenkolk och kanske även torv. Näringsminister Mauri Pekkarinen betecknar det som en god affär, trots

att notan är hisnande. När utsläppsrättigheterna börjar kosta, sparas inemot 200 miljoner euro om året. Enligt direktören för Energiindustrin Jukka Leskelä kan man inte räkna på det här sättet. Subventionerna är skattemedel som behövs för att stöda den förnybara energin, medan det i utsläppshandeln handlar om i mån prisets förs eller inte förs över på konsumenterna. Vad gäller skogsfliset, skall det stå för upp till 55 procent av den förnybara energin om tio år, vilket skall ske genom att stödet för att få ut fliset ur skogen successivt ökar från 20 till 36 miljoner euro om året. Dessutom minskas skatten på el producerad med vedenergi i akt att öka efterfrågan. Vindkraften skall stå för 15 procent av den förnybara energin eller 6 terawattimmar, vilket kräver 850-950 nya jättemöllor med en effekt på 3 megawatt var. Biodiesel skall ingå som en komponent i trafikbränslet. Här vill Finland vara primuselev i EU-klassen och nå upp till 20 procent, då EU kräver att andelen biobränsle i trafiken ökar till 10 procent. Värmepumpar skall stå för 8 procent av den förnyelsebara energins ökning. Miljöorganisationen Greenpeace kallar regeringens stödpaket för förnybar energi för en ”nedrig bluff”, eftersom man främst satsar på att stöda skogsägarna och att paketet har föga inverkan på elproduktionen. Lauri Myllyvirta, energiansvarig på Greenpeace, menar att regeringen inte ens rätt ut, huruvida man kunde undvika nya kärnkraftsbyggen genom att satsa på förnybara energiformer. Myllyvirta misstänker att paketet faller i skymundan, ifall regeringen godkänner byggande av nya reaktorer. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Peter Buchert, i Hufvudstadsbladet (21.4) och från en nyhetsartikel (20.4) i tidningens nätupplaga som finns under adressen <http://www.hbl.fi/text/ekonomi/2010/4/20/w45968.php>. Se även ett av pressmeddelandena (20.4) från arbets- och näringsministeriet, vilket finns (på finska) under adress http://www.tem.fi/?89519_m=98836&s=2471.*

OCH 2 NYA KÄRNKRAFTVERK SKALL HJÄLPA KOLKRAFTENS AVVECKLING, MINSKA KOLDIOXIDUTSLÄPPEN OCH TRYGGA ELPRISET FÖR INDUSTRIEN
Regeringen vill bygga två kärnkraftverk till och föreslår att tillstånd ges till Industrins kraft (TVO) och Fennovoima. TVO bygger sitt kraftverk i Euroåminne, medan Fennovoima bygger sitt i Pyhäjoki eller Simo. Statsministern väntar sig nu att industrin börjar fatta beslut om nya investeringar i Finland, när dess önskan om mera kärnkraft går i uppfyllelse. Regeringen fattar principbesluten om reaktionerna under de närmaste veckorna. Riksdagen behandlar de två byggnadstillstånden sedan skilt för sig. Arbetsminister Anni Sinnemäki (Gröna) säger för sin del att hennes parti kommer att rösta emot principbesluten. Klimatpolitiken och kraven på utsläppsreduktioner är det starkaste argumentet bakom den nya kärnkraftsboomen. Men självförsörjningen inom elproduktionen och förutsättningarna för arbetstillfällen och investering väger också tungt. Förutom de här två planerade kärnkraftsverken har Finland fyra plus ett som byggs för tillfället. *Uppgifterna är från två artiklar (22.4), i Hufvudstadsbladet respektive Vasabladet. Se även adresserna <http://www.vasabladet.fi/Story/?linkID=110676> och <http://www.vasabladet.fi/Story/?linkID=110690> på Vasabladets nätupplaga och YLE:s Internytt under adressen <http://svenska.yle.fi/nyheter/artikel.php?id=184586>, samt reaktioner på tidningars ledarsidor på adress <http://svenska.yle.fi/nyheter/artikel.php?id=184659>.*

LÄS ÄVEN DETTA

Tusen finländska företag med äkta smak

Intresset för vad vi sätter fram på matbordet ökar allt mera. Man vill känna till matens ursprung, produktionssätt och säkerhet, utmaningar som de små och medelstora företagen inom livsmedelssektorn kan svara på. Deras styrka är att de producerar unika och högklassiga produkter lokalt nära konsumenten och har en flexibel kundbetjäning. Produkterna representerar den finländska matkulturen när den är som bäst. Söktjänsten www.aitojamakuja.fi hjälper konsumenter och livsmedelsproducenter att hitta varandra. Sökningen kan göras på

flera olika sätt, t.ex. enligt bransch eller enligt region.

Webbplatsen upprätthålls av ett nationellt, treårigt projekt, *Äkta smak* (2009-2011), som har som mål att öka synligheten för småskaligt livsmedelsföretagande och göra det lättare för både yrkesfolk i matsektorn som vanliga konsumenter att hitta företagen. Projektet genomförs inom *Program för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2007-2013* och finansieras i egenskap av nationellt projekt av Tavastlands ELY-central. Åbo universitets fortbildningscentral verkar som projektledare och får stöd av en stark regional verksamhet i programområdets landskap. *Uppgifterna är från ett pressmeddelande på webbplatsen och finns under adressen http://www.aitojamakuja.fi/etusivu_1000_Aktasmak.pdf.*

Lappland får mest bredbandsstöd Åland minst

Regeringen har beslutat 15.4 om hur bredbandsstödet på 66 miljoner euro, som staten betalar, skall fördelas mellan landskapen (63 miljoner till landskapen, medan 3 miljoner euro reserveras för kommunikationsverkets förvaltnings- och allmänna kostnader). Mest stöd får Lappland med ca 17 miljoner euro och Kajanaland med ungefär 9,5 miljoner, följt av projekt i Mellersta Finland på ca 6,8 miljoner euro. Egentliga Finland understöds med ungefär 3,5 miljoner euro, Österbotten och Östra Nyland med ca 0,6 miljoner, medan Nyland får ungefär 0,2 miljoner och Åland minst, ca 0,1 miljoner euro. Under en period av fem år anvisas offentligt stöd till bredbandsprojekt för totalt 91 miljoner euro, varav summan 66 miljoner är statligt stöd och 25 miljoner EU:s medel för utveckling av landsbygden. Jord- och skogsbruksministeriet ger förslag om hur EU:s medel skall fördelas. *Hela listan med stöd för bredbandsbygge enligt landskap finns i ett av kommunikationsministeriets pressmeddelanden från 15.4 under webbadressen <http://www.lvm.fi/web/sv/pressmeddelande/view/1158463>.*

EU-miljoner söker åländska projekt

Om du är i en organisation eller myndighet och har en projekttid, kanske du passar in i stödprogrammet Central Baltic Interreg Programme. Programmet sträcker sig till slutet av 2013, men i år är det sista året man tar emot ansökningar. Skärgårds- och ö-sektionen av mellersta Östersjöns samarbetsprogram inom EU vill ha fler åländska projektansökningar för de sex miljoner euro som skall fördelas i år. Enligt kansliminister Roger Eriksson, som sitter i projektkommittén vilken beviljar programmets anslag, är det tyst från Åland i år. Man skulle gärna vilja se fler åländska projektansökningar. EU:s Central Baltic Interreg Programme har pågått sedan år 2007 med syftet är att främja gränsöverskridande samarbete i Östersjöområdet. Projekten kan vara inom tre olika områden: Miljö och riskförebyggande åtgärder, en ekonomiskt konkurrenskraftig region, samt attraktiva samhällen. Särskilt intressanta den här omgången är projekt som utvecklar samhällsekonomin på glesbygden och som riktar sig till unga. För att få stöd, gäller det att man har åtminstone en samarbetspartner i någon annan av programmets regioner. Pengarna som berör Åland, finns i främst inom skärgårds- och ö-sektionen av programmet. *Mer finns att läsas på Ålandstidningens nätupplaga under adress <http://www.alandstidningen.ax/article.con?id=22075&iPage=1>.*

Förvaltningen av landsbygdens företagsstöd förenklas

Statsrådet godkände 22.4 ändringarna till förordningen om stödande av företagsverksamhet på landsbygden. Förordningen, som träder i kraft 28.4, gäller de företagsstöd som är förenliga med landsbygdens utvecklingsprogram för Fastlandsfinland för perioden 2007-2013 och som delvis finansieras av EU. Dessa stöd beviljas till mikroföretag på landsbygden och till små och medelstora företag inom livsmedelsbranschen inom hela landet. Det har ansetts vara ansträngande att förvalta finansieringen av företag och projekt på landsbygden, en finansiering där man försöker skapa nya arbetstillfällen och göra företagsverksamheten på landsbygden

mångsidigare. För att uppnå dessa mål vill man nu minska på den administrativa bördan. Hädanefter beviljas investeringsstöden till företag på landsbygden i regel som ett sådant stöd som är förenligt med kommissionens förordning, och som en följd av detta slopas de maximibelopp i euro som tidigare fastställts för investeringsstöd. I och med denna förändring börjar jord- och skogsbruksministeriet, samt arbets- och näringsministeriet tillämpa gemensam praxis gällande företagsstödsystemen. *Mer detaljer finns att läsas i ett av jord- och skogsbruksministeriets pressmeddelanden (från 22.4) som finns under adressen http://www.mmm.fi/sv/index/framsida/pressmeddelanden/100422_maaseudun_tuet.html.*

ÖNB:s nya byaombudsman i startgroparna

Kim Malms blir nu byaombudsman för Östra Nylands Byar rf (ÖNB) från 1.5. Hans inkörning har redan börjat med skolning och träff med andra människor med motsvarande uppgifter. Kim, som känner sig riktigt ivrig med att få börja det egentliga arbetet, är politices magister från Åbo Akademi. Till familjen hör frun Tea, dottern Mikaela och deras två hundar. De är sedan sju år bosatt i Sävträsk by, Liljendal. Före det bodde de i Helsingfors. Flytten från storstaden till lilla Liljendal innebar en stor förändring. ÖNB:s tidigare byombud Mia Aitokari är numera föreningens verksamhetsledare. Hemsidan för ÖNB finns under adressen www.itukylat.fi.

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitikens samarbetsgrupp (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@ssc.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@ssc.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
